

Kız ve Midillinin Sırrı

Jane MEADOW

Kız ve Midillinin Sırrı

Jane MEADOW

Her cumartesi Maya kırmızı yağmur çizmelerini giyip kasabanın kenarındaki ahıra yürürdü. Saman kokusunu ve atların yumuşak kişnemelerini severdi. Ama en çok Pepper adında küçük bir midilliye severdi. Pepper'ın kestane rengi lekeleri olan krem beyazı bir tüyü ve yumuşak koyu gözlerinin üzerine düşen gür, kabarık bir perçemi vardı.

Pepper'ın hareket ettikçe şingırdayan pirinç isim etiketli mavi bir yuları vardı. Soğuk günlerde Bay Hale ona yumuşak kırmızı bir battaniye örterdi. Maya her zaman cebinde bir havuç getirirdi. Pepper havucu elinden kemirir ve küçük beyaz yıldızı parlıyor gibi görünürdü. Maya, Pepper'ın dünyanın en tatlı midillisi olduğunu düşünürdü.

Bay Hale ahırın bakıcısıydı. Havanın yıprattığı esmer bir teni ve kırışık, sevecen yeşil gözleri vardı. Zeytin yeşili bir polar ceket ve kahverengi bir şapka giyerdi, deri eldivenleri hep biraz tozlu olurdu. Maya'ya Pepper'ın yelesini nasıl fırçalayacağını ve toynaklarını nasıl temizleyeceğini gösterdi. 'Onunla yumuşak bir tarzın var,' dedi Bay Hale ve Maya aralıklı dişleriyle gülümsedi.

Bir gün Maya tuhaf bir şey fark etti. Pepper ahırında sessizce duruyordu ama uzak köşeye asla yaklaşmıyordu. Maya onu ahırın etrafında gezdirdiğinde hep o noktadan uzaklaşıyordu. Kulakları seğiriyor ve tedirgin görünüyordu. 'Neden oraya gitmiyorsun, Pepper?' diye fısıldadı Maya. Ama Pepper sadece homurdandı ve geri çekildi.

Maya haftalarca Pepper'ı dikkatle izledi. Onu fırçaladığında nasıl rahatladığını ve yumuşak dokunuşlarına nasıl yaslandığını gördü. Ama köşe onu hâlâ korkutuyordu. Orada hangi sırrın saklı olduğunu merak etti. 'Belki orada bir şey olmuştur,' diye düşündü. 'Pepper'ın sevmediği bir şey.' İzlemeye ve dinlemeye devam etmeye karar verdi.

Sonra bir öğleden sonra, Maya Pepper'ın su kovasını doldururken köşeden tuhaf bir ses duydu. Bir kavanoza hapsolmuş arı gibi alçak, takırtılı bir uğultuydu. Pepper'ın kulakları yattı ve titreyerek geri çekildi. Koyu gözleri korkuyla açılmıştı. Maya kalbinin daha hızlı attığını hissetti. Bunun ne olduğunu bulması gerektiğini biliyordu.

Maya kořarak Bay Hale'i bulmaya gitti. Bay Hale bir ahırđ temizliyordu, kahverengi řapkasđ g zlerine kadar  ekilmiřti. 'Bay Hale,' dedi, 'Pepper'ın k şesinde tuhaf bir ses var ve onu korkutuyor!' Bay Hale dođrudu ve ellerini pantolonuna sildi. 'Bir ses mi? Gidip dinleyelim,' dedi. Birlikte Pepper'ın ahırđna y r d ler.

Bay Hale diz çöküp dinledi. O da takırtılı uğultuyu duydu. 'Bu eski su borusuna benziyor,' dedi. 'Gevşemiş olmalı ve duvara çarparak titriyor.' Pepper uzakta duruyordu, ayaklarını kaydırırken mavi yuları hafifçe şingirdiyordu. 'Korkmasına şaşmamalı,' dedi Maya. 'Ona canavar gibi geliyor!'

Bay Hale başını salladı. 'Midillilerin keskin kulakları vardır. Bizim zar zor fark ettiğimiz bir ses onlara çok yüksek gelebilir.' Maya, endişeli gözlerle onları izleyen Pepper'a baktı. 'Tamir edebilir miyiz?' diye sordu. 'Deneyebiliriz,' dedi Bay Hale. 'Önce köseyi daha sessiz ve daha sıcak hale getirelim. Sonra o boruya bakarız.'

Yumuşak saman ve kalın, sıcak bir battaniye topladılar. Maya samanı köşeye yaydı ve Bay Hale battaniyeyi alçak bir korkuluğun üzerine serdi. Birlikte çalışarak sıcacık küçük bir köşe yaptılar. Pepper uzaktan izliyordu, kestane rengi yelesi bir hava akımıyla dalgalanıyordu. Maya onunla yumuşak bir sesle konuştu. 'Sorun yok, Pepper. Senin için güzel bir yer yapıyoruz.'

Köşe hazır olduğunda Bay Hale aletlerini getirdi ve gevşek boruyu sıktı. Takırtılı uğultu durdu. Ahır, samanın yumuşak hışırtısı dışında sessizdi. Maya, Pepper'ı yavaşça köşeye doğru götürdü. Önce tereddüt etti, kabarık toynakları yere saplanmıştı. Sonra bir adım attı, sonra bir adım daha. Samanı koklarken burnu seğirdi.

Pepper sıcak köşeye adım attı ve yumuşakça kişnedi. Başını eğdi ve sıcak battaniyeye burnunu sürttü. Sonra dönüp sakın, minnettar gözlerle Maya'ya baktı. Maya içinde sıcak bir parıltı hissetti. 'Onun gizli korkusunu buldun,' dedi Bay Hale, 've kendini güvende hissetmesine yardım ettin.' Maya, Pepper'ın boynuna usulca sarıldı.

O günden sonra Pepper köşesini çok sevdi. Saatlerce orada durur, yumuşak samanın içinde uyuklardı. Bazen Maya yanına oturur, kitap okur ya da sadece ahırın seslerini dinlerdi. Pepper başını omzuna yaslardı. Bay Hale, 'Sende gerçek bir yetenek var, Maya. Dikkat ediyorsun,' dedi.

Maya, hayvanların da tıpkı insanlar gibi duyguları olduğunu öğrendi. Bizim fark etmediğimiz şeylerden korkabilirler. Ama dikkatle izler ve dinlersek onlara yardım edebiliriz. İyilik ve işbirliği Pepper için her şeyi değiştirdi. Ve Maya her cumartesi en sevdiği midilli için hâlâ bir havuç getiriyordu.

Pepper'ın sırrı ortaya çıkmıştı ve o mutluydu. Köşesi ahırdaki en sıcak yerdı. Maya, krem beyazı tüylerine karşı parlayan mavi yularıyla samanını yerken onu izlerken gülümsedi. Hayvanlara dikkat etmenin ve iyilik göstermenin onların dünyasını daha güzel bir yer yapabileceğini biliyordu.

Ve böylece Maya, Pepper'ı ziyaret etmeye devam etti ve Pepper da ödül için cebini koklamaya devam etti. Ahır sıcak, sessiz seslerle doluydu ve köşe artık korkutucu değildi. Maya, küçük bir iyilik hareketinin bile bir dostun kendini güvende ve sevilmiş hissetmesine yardımcı olabileceğini öğrenmişti.